

Dosarul nr. 2rac-241/21

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) jud: G. Grozav
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud: M. Guzun, I. Dutca, A. Malii

ÎNCHEIERE

6 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Mecenergo” cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 9 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 31 octombrie 2019, SA „Moldtelecom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Mecenergo”, solicitând încasarea, cu titlu de prejudiciu material, a sumei de 16 099,02 lei și compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 270 de lei.

În motivarea acțiunii s-a indicat că la 20 aprilie 2019, în timpul lucrărilor terestre în satul Șeptilici, r-nul Soroca, angajații SRL „Mecenergo” au deteriorat un cablu de tip FO (fibră optică).

Lucrările menționate au fost efectuate cu mecanismul de forare „Gaz 66” ce aparține cu drept de proprietate companiei pârâte, fiind condus de angajatul SRL „Mecenergo” – Antoniu Arhip, fapt care a cauzat proprietarului comunicațiilor electrotehnice – SA „Moldtelecom” un prejudiciu material considerabil.

Astfel, inginerul tehnician al SA „Moldtelecom” a întocmit actul nr. 102D, prin care angajații SRL „Mecenergo” au recunoscut că a deteriorat cablu de tip FO și au semnat actul dat fără a avea careva pretenții către SA „Moldtelecom”.

Acest fapt a fost confirmat de reprezentantul Primăriei s. Șeptilici, r-nul Soroca și de Inspectoratul de Poliție Soroca.

Lucrările în zona de protecție a liniei de comunicații electronice, situată în s. Șeptilici, r-nul Soroca s-au efectuat de către angajații SRL „Mecenergo” cu încălcarea Regulilor privind protecția rețelelor de comunicații electronice și executarea lucrărilor în zonele de protecție și pe traseele liniilor de comunicații electronice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 284 din 13 aprilie 2009.

Consideră că SRL „Mecenergo” urma ca, înaintea începerii lucrărilor de terasament în s. Șeptilici, r-nul Soroca, să înștiințeze și să invite reprezentantul furnizorului de serviciu a SA „Moldtelecom” pentru stabilirea poziționării precise a cablurilor și a altor construcții subterane și determinarea adâncimii lor.

Pentru lichidarea deranjamentului pe mijlocul fix a liniei de cablu de telecomunicații, SA „Moldtelecom” a suferit un prejudiciu material în valoare de 16 099,02 lei, sumă constituită din cheltuieli materiale, salarizare, contribuții la asigurări sociale și medicale, cheltuieli de transport și TVA 20% în mărime de 7 955,48 de lei și suma de 8 143,72 de lei pentru orele de noapte și muncă suplimentară.

La 13 iunie 2019, SA „Moldtelecom” a înaintat SRL „Mecenergo” o reclamație prin care a solicitat achitarea benevolă a valorii prejudiciului material cauzat și soluționarea litigiului pe cale amiabilă, însă aceasta nu s-a soldat cu nici un acord.

Prin hotărârea din 14 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldtelecom” împotriva SRL „Mecenergo” cu privire la repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

S-a încasat de la SRL „Mecenergo” în beneficiul SA „Moldtelecom”, cu titlu de prejudiciu cauzat, suma de 3 878,34 de lei și taxa de stat în sumă de 270 de lei.

În rest acțiunea s-a respins ca neîntemeiată.

La 15 iulie 2020, SA „Moldtelecom” a declarat apel împotriva hotărârii din 14 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La 19 noiembrie 2020, SRL „Mecenergo”, fiind reprezentată de avocatul Vitalie Enachi, a depus apel incident împotriva hotărârii, solicitând casarea integrală a acesteia, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de SA „Moldtelecom” să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 9 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SA „Moldtelecom” și apelul incident înaintat de reprezentantul SRL „Mecenergo”, avocatul Enachi Vitalie și s-a menținut hotărârea din 14 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a conchis că, potrivit facturilor și calculul cheltuielilor materiale efectuat de Serviciul Securitate a SA „Moldtelecom” s-au utilizat obiecte precum manson optic cilindric, 36 tuburi termoretractabile, 4 șervețele cu spirt izopropilic, 2 markere inductive, sirmă zincată și fasetă pentru înlăturarea defecțiunii și restabilirii rețelei în sumă de 3007,11 lei.

Totodată, conform Registrului transportului folosit pentru transportarea salariaților la locul deranjamentului pe linia de cablu, SA „Moldtelecom” a suportat cheltuieli în sumă de 184,02 lei pentru deplasarea autoturismului de model „Dacia” și suma de 687,21 de lei pentru deplasarea autoturismului de model „UAZ”, în total constituind cheltuielile de transport în mărime de 871,23 de lei.

Astfel, Colegiul a concluzionat că este întemeiată soluția primei instanțe privind încasarea sumei de 3 878,34 de lei, care constituie prejudiciul real și direct al pagubei cauzate și constituie cheltuielile efective suportate de către SA „Moldtelecom” la restabilirea rețelei.

La 6 august 2021, SA „Moldtelecom” a declarat recurs împotriva deciziei din 9 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel în partea în care s-a respins acțiunea și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului, a invocat că decizia este neîntemeiată, ilegală și pasibilă de a fi casată în baza temeiurilor de recurs prevăzute de art. 432 alin. (2) lit. a) și b) din Codul de procedură civilă.

A susținut că instanța de apel a constatat greșit faptul că, cheltuielile de salarizare nu se includ în noțiunea de prejudiciu, fiindcă, cad sub egida Codului muncii și nu poate determina aprecierea acestora ca prejudiciu, or, cheltuielile de salarizare în mărime de 8 143,72 lei fac parte din suma totală a prejudiciului material cauzat de către compania pârâtă la 20 aprilie 2019, zi de repaus pentru salariată SA „Moldtelecom”, ce se confirmă prin Certificatul nr.01-10- 01/1358 din 10 februarie 2021 eliberat de Departamentul Resurse Umane SA „Moldtelecom”.

La fel, consideră că este neîntemeiat și argumentul precum că, încasarea taxei pe valoare adăugată de 20%, calculată din suma constituită din cheltuielile de salarizare, contribuții privind asigurarea socială și asistență medicală, cheltuieli materiale și cheltuieli de transport, or salariu și plățile sociale obligatorii de stat nu se încadrează în categoria de mărfuri livrate sau servicii prestate.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost comunicată SA „Moldtelecom” prin intermediul poștei electronice la 23 iulie 2021, iar recursul a fost depus la 6 august 2021, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expeditată pentru cunoștință SRL „Mecenergo” la 3 septembrie 2021, însă, până la data examinării admisibilității recursului, compania intimată nu a depus referință prin care să expună poziția privitor la recursul declarat.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de SA „Moldtelecom”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari